

Med den tidsplan, der foreligger nu, hvor det ser ud til, at vi rent faktisk får udkastet til en forfatningstraktat fra konventet i juni, betyder det, at der formentlig starter en regeringskonference umiddelbart derefter. Arbejdet kan måske oven i købet færdiggøres inden december, og så mener vi faktisk, det er fuldstændig urealistisk at forestille sig én, to eller tre folkeafstemninger om de danske forbehold, inden regeringskonferencen bliver gennemført.

Vi mener i øvrigt også, at hvis danskerne er i tvivl om, hvad det er for en model, vi lander på i det europæiske samarbejde, er det altså meget vanskeligt at sælge reservedelene i form af afskaffelse af forbeholdene, hvis man ikke ved, om det egentlig er den model for den europæiske udvikling, man godt vil have. Vi tror i øvrigt ikke, at hvis regeringen ikke vil kaste sig helhjertet ind i en folkeafstemning, er det allerede på forhånd halsløs gerning at forestille sig at gennemføre en folkeafstemning, der kan have en chance for at ende med et flertal i den danske befolkning.

Kl. 11.20

Netop fordi vi vil koncentrere os om substansen, vil jeg afslutte med at opfordre regeringen til sammen med et bredt flertal i Folketinget – gerne alle partier i Folketinget – at føre en mere offensiv europapolitik, også når det gælder konsekvenserne af de danske forbehold. Jeg vil opfordre til, at vi får et tilsagn om systematisk gennemgang af udviklingen på alle de områder, hvor Danmark har forbehold, ikke mindst i forbindelse med arbejdet med en forfatningstraktat, for at vi kan se, hvilke retlige og øvrige konsekvenser ændringer som eksempelvis afskaffelse af søjleopdelingen i den nuværende traktat egentlig får for os.

For os at se er må hovedopgaven i stedet for en diskussion om, hvorvidt datoen for en afskaffelse af forbeholdene skal være 14 dage eller 1 måned eller 3 måneder tidligere eller senere, være, at vi får en så stor indsigt som muligt i, hvad konsekvenserne, fordele, ulemper osv. egentlig bliver, så vi også i debatten med befolkningen kan få en mere fornuftig diskussion end bare en diskussion om datoer. Derfor må jeg for nuværende afvise begge beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der har været meget signalforvirring fra Socialdemokratiets side i det seneste halve år vedrørende spørgsmålet om forbeholdene og afstem-

ning osv. Nu fik vi så et bud, der lyder på, at Socialdemokratiet lægger sig op ad regeringens holdning: at der ikke kommer folkeafstemninger på denne side af fremlæggelsen af forfatningstraktaten.

Det er jo for så vidt udmærket, men det rejser igen det spørgsmål, som vi ikke kunne få et svar på fra Venstres side, men så kan vi jo spørge Socialdemokratiet, som altså nu indtager den samme position: Hvad betyder det med hensyn til senere afstemninger? Betyder det, at Socialdemokratiet nu lægger sig på en sådan linje, at det kan tænkes, at man får afstemning om en ny forfatningstraktat og forbeholdene den samme dag? Eller betyder det, at man respekterer forbeholdene, så de også består i en ny traktat? Eller at man først tager stilling til den eventuelle nye forfatningstraktat og så på et senere tidspunkt kommer tilbage til spørgsmålet om forbeholdene, hvis det ønskes? Det ville jo være udtryk for ægte respekt for forbeholdene, også set i lyset af, at euroen var til afstemning så sent som i 2000. Der er jo ikke kommet noget nyt frem, selv om hr. Claus Larsen-Jensen gav udtryk for, at der har været en ny udvikling på alle de områder, der er omfattet af forbeholdene.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Den socialdemokratiske ordførertale var jo nærmest et ekko af Venstres og udenrigsministerens taler, for så vidt angår, at man ikke vil tage stilling til, hvornår der skal holdes folkeafstemning om de danske forbehold. Det beklager jeg faktisk meget, og jeg synes, det står i skærende kontrast til den melding, hr. Claus Larsen-Jensen kom med til allersidst i sin ordførertale, nemlig at han opfordrede regeringen til at være med til at føre en offensiv dansk europapolitik.

Jeg synes, det er utrolig defensivt, at efter at man selv bragte spørgsmålet om euroen til folkeafstemning i 2000, er Socialdemokratiet ikke villig til at tage det næste skridt og bringe spørgsmålet om forsvarsforbeholdet til afstemning i år. Det er der intet til hinder for, heller ikke konventets udkast til en ny traktat senere på året eller først til næste år. Der er faktisk kun det til hinder for det, at Socialdemokratiet hånd i hånd med Venstre og De Konservative lurepasser på hele området, og jeg synes, det vidner om alt andet end en offensiv europæisk politik, som hr. Claus Larsen-Jensen ellers proklamerede at man ville arbejde for.